

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 25 kwietnia 2018 r.

Sąd Rejonowy w Jeleniej Górze Wydział IV Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie następującym:

Przewodniczący: SSR Anna Staszekiewicz

Protokolant: Agnieszka Zamojska

po rozpoznaniu w dniu 18 kwietnia 2018 r. w Jeleniej Górze

sprawy z powództwa S. J.

przeciwko (...) Sp. z o.o. w W.

o odszkodowanie

I. zasądza od strony pozwanej (...) Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w W. na rzecz powoda S. J. kwotę 5.525,40 zł (pięć tysięcy pięćset dwadzieścia pięć złotych 40/100) wraz z ustawowymi odsetkami za opóźnienie:

- od kwoty 460,45 zł od dnia 16 maja 2017 r. do dnia zapłaty,
- od kwoty 460,45 zł od dnia 16 czerwca 2017 r. do dnia zapłaty,
- od kwoty 460,45 zł od dnia 16 lipca 2017 r. do dnia zapłaty,
- od kwoty 460,45 zł od dnia 16 sierpnia 2017 r. do dnia zapłaty,
- od kwoty 460,45 zł od dnia 16 września 2017 r. do dnia zapłaty,
- od kwoty 460,45 zł od dnia 16 października 2017 r. do dnia zapłaty,
- od kwoty 460,45 zł od dnia 16 listopada 2017 r. do dnia zapłaty,
- od kwoty 460,45 zł od dnia 16 grudnia 2017 r. do dnia zapłaty,
- od kwoty 460,45 zł od dnia 16 stycznia 2018 r. do dnia zapłaty,
- od kwoty 460,45 zł od dnia 16 lutego 2018 r. do dnia zapłaty,
- od kwoty 460,45 zł od dnia 16 marca 2018 r. do dnia zapłaty,
- od kwoty 460,45 zł od dnia 16 kwietnia 2018 r. do dnia zapłaty;

II. oddala jako przedwczesne dalej idące powództwo o zasądzenie rat po 460,45 zł wraz z ustawowymi odsetkami za opóźnienie za okres od maja 2018 r. do kwietnia 2019 r.;

III. nadaje wyrokowi w punkcie I rygor natychmiastowej wykonalności do kwoty 2.000 zł;

IV. zasądza od strony pozwanej na rzecz Skarbu Państwa – Sadu Rejonowego w Jeleniej Górze kwotę 277 zł tytułem opłaty od pozwu, od której powód był ustawowo zwolniony;

V. nie obciąża powoda kosztami zastępstwa procesowego strony pozwanej.

Sygn. akt IV P 8/18

UZASADNIENIE

Powód S. J. w pozwie wniesionym przeciwko (...) Spółce z ograniczoną odpowiedzialnością w W. domagał się zasądzenia na jego rzecz, po sprecyzowaniu roszczenia, kwoty 11.050,80 zł, w tym 4.144,05 zł tytułem odszkodowania za dotrzymanie umowy o zakazie konkurencji należnego w okresie od 15.05.2017 r. do 15.01.2018 r. (9 miesięcy) oraz 15 – miesięcznych rat po 460,45 zł, należnych tytułem odszkodowania z powyższej umowy i płatnych do 15 – go dnia miesiąca, za luty, marzec, kwiecień, maj, czerwiec, lipiec, sierpień, wrzesień, październik, listopad i grudzień 2018 r. oraz styczeń, luty, marzec, kwiecień 2019 r., z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od poszczególnych rat.

W uzasadnieniu powód wskazał, że był zatrudniony u strony pozwanej na stanowisku inspektora nadzoru w okresie od 20.08.2013 r. do 11.04.2016 r. W dniu 20.08.2013 r. strony zawarły umowę o zakazie konkurencji wobec pracodawcy oraz zasadach zachowania tajemnicy przedsiębiorstwa. W umowie zgodnie z art. 101¹ - 101⁴ kodeksu pracy powód zobowiązał się do nie podejmowania działań konkurencyjnych przez okres 2 lat, a strona pozwana do wypłacania w tym czasie, w miesięcznych ratach płatnych do 15 - tego dnia każdego miesiąca, odszkodowania w wysokości 25 % miesięcznego wynagrodzenia brutto powoda liczonego jako średnia z okresu odpowiadającego okresowi na jaki została zawarta umowa. Powód ustalił, że kwota ta wynosi 460,45 zł miesięcznie. Powód wskazał, że pismem z dnia 06.11.2017 r. wezwał stronę pozwaną do zapłaty, na co zaproponowano mu rozwiązanie umowy o zakazie konkurencji za porozumieniem stron, na co nie wyraził zgody.

W odpowiedzi na pozew strona pozwana (...) Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w W., reprezentowana przez zawodowego pełnomocnika, wniosła o oddalenie powództwa w całości oraz zasądzenie zwrotu kosztów procesu według norm przepisanych.

W uzasadnieniu strona pozwana podniosła, że jej zdaniem umowa o zakazie konkurencji rozwiązała się z dniem rozwiązania stosunku pracy pomiędzy stronami za porozumieniem stron, kiedy to powód został zwolniony z przestrzegania obowiązków wynikających z umowy o zakazie konkurencji. Mając na uwadze ponad pięciomiesięczny okres zwolnienia powoda z przestrzegania umowy o zakazie konkurencji, logicznym następstwem takiego stanu rzeczy był fakt, ustały przyczyny uzasadniające kontynuację tej umowy.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Jest bezsporne, że od dnia 20.08.2013 r. S. J. był zatrudniony przez (...) Spółkę z ograniczoną odpowiedzialnością w W., początkowo na podstawie umowy o pracę na okres próbny, a od dnia 01.11.2013 r. na podstawie umowy o pracę zawartej na czas określony do dnia 31.10.2018 r., na stanowisku inspektora nadzoru, w pełnym wymiarze czasu pracy.

Jest bezsporne, że w dniu 20.08.2013 r. S. J. i spółka (...) zawarli umowę o zakazie konkurencji wobec pracodawcy oraz zasadach zachowania tajemnicy przedsiębiorstwa.

W punkcie 2 umowy o zakazie konkurencji strony ustaliły, że w okresie współpracy z pracodawcą w ramach stosunku pracy oraz w okresie dwóch lat od zakończenia współpracy w ramach stosunku pracy z pracodawcą, pracownik nie będzie podejmował działań konkurencyjnych wobec pracodawcy, które zostały w tym punkcie wyszczególnione. W punkcie 6 umowy strony ustaliły, że z tytułu przestrzegania zakazu konkurencji po ustaniu stosunku pracy, opisanego w pkt 2, pracodawca zobowiązany będzie do wypłaty odszkodowania w wysokości 25 % miesięcznego wynagrodzenia brutto, liczonego jako średnia wynagrodzeń otrzymywanych przez pracownika przez okres odpowiadający okresowi na jaki została zawarta niniejsza umowa. Odszkodowanie płatne będzie do 15 - tego dnia każdego miesiąca, poczynając od

miesiąca następującego po miesiącu, w którym ustał stosunek pracy z pracodawcą. W punkcie 9 ppkt b umowy strony ustaliły, że umowa o zakazie konkurencji przestaje obowiązywać w przypadku niewywiązywania się przez pracodawcę z obowiązku zapłaty odszkodowania. W punkcie 10 umowy wskazano, że w przypadkach, o których mowa w pkt 9, strony zwolnione są ze wzajemnych świadczeń, w tym pracownik z przestrzegania zakazu konkurencji, a pracodawca od wypłaty odszkodowania.

Dowód: umowa o zakazie konkurencji w kopercie k. 9;

W dniu 27.10.2016 r. S. J. złożył wypowiedzenie umowy o pracę z zachowaniem miesięcznego okresu wypowiedzenia.

Dowód: kopia pisma z 25.10.2016 r. w aktach osobowych;

Z uwagi na to, że S. J. miał dużo niewykorzystanego urlopu wypoczynkowego, strony zawarły w dniu 22.11.2016 r. porozumienie dotyczące rozwiązania umowy o pracę za porozumieniem stron. Na podstawie tego porozumienia S. J. wycofał wypowiedzenie umowy o pracę z 25.10.2016 r., co pracodawca przyjął. Ponadto strony ustaliły, że w okresie od 01.12.2016 r. do 11.04.2017 r. S. J. nie będzie świadczył pracy, lecz będzie przebywać na urlopie, z tytułu którego otrzyma stosowane wynagrodzenie. Rozwiązanie umowy o pracę nastąpi z dniem 11.04.2017 r. Dodatkowo pracodawca wyraził zgodę, aby w trakcie obowiązywania tego porozumienia S. J. świadczył w dowolnej formie pracę zarobkową na rzecz innych podmiotów.

Dowód: kopia porozumienia z 22.11.2016 r. w aktach osobowych,

zeznania powoda S. J. k. 31v-32v;

Jest bezsporne, że stosunek pracy łączący S. J. i spółkę (...) zakończył się 11.04.2017 r.

Po zakończeniu stosunku pracy ze spółką (...), S. J. przestrzegał zakazu konkurencji. Podjął pracę w firmie zajmującej się wentylacją i klimatyzacją, której działalność nie pokrywa się z działalnością spółki (...).

Dowód: zeznania powoda S. J. k. 31v-32v;

Pismem z dnia 26.09.2017 r. S. J. poinformował spółkę (...), że nie podjął działalności konkurencyjnej i wezwał do zapłaty zaległego odszkodowania. W piśmie z dnia 05.10.2017 r. spółka poinformowała S. J., że odszkodowanie nie zostanie mu wypłacone, albowiem zgodnie z zapisem w umowie o zakazie konkurencji przestaje ona obowiązywać w przypadku niewywiązania się przez pracodawcę z obowiązku zapłaty odszkodowania. W takiej sytuacji strony zwolnione są ze wzajemnych świadczeń.

Dowód: pismo z 26.09.2017 r. w kopercie k. 9,

pismo z 05.10.2017 r. w kopercie k. 9;

Ponownie pismem z dnia 06.11.2017 r. S. J. wezwał spółkę (...) do zapłaty odszkodowania. W odpowiedzi spółka zaproponowała mu rozwiązanie umowy o zakazie konkurencji za porozumieniem stron. S. J. nie wyraził na to zgody.

Dowód: pismo z 06.11.2017 r. w kopercie k. 9,

pisma z 20.11.2017 r. w kopercie k. 9,

zeznania powoda S. J. k. 31v-32v;

Średnie miesięczne wynagrodzenie S. J. z ostatnich trzech miesięcy, liczone jak ekwiwalent za urlop, wynosiło 2.000 zł.

Dowód: zaświadczenie k. 23.

Sąd zważył, co następuje:

W ocenie Sądu, powództwo co do zasady zasługiwało na uwzględnienie.

Powód dochodził w niniejszym postępowaniu odszkodowania w związku z przestrzeganiem zakazu konkurencji po ustaniu stosunku pracy łączącego go ze stroną pozwaną.

Kwestie związane z zakazem konkurencji zostały uregulowane w przepisach kodeksu pracy. Zgodnie z art. 101¹ § 1 kp, w zakresie określonym w odrębnej umowie, pracownik nie może prowadzić działalności konkurencyjnej wobec pracodawcy ani też świadczyć pracy w ramach stosunku pracy lub na innej podstawie na rzecz podmiotu prowadzącego taką działalność (zakaz konkurencji). W myśl przepisów art. 101² § 1 kp, przepis art. 101¹ § 1 stosuje się odpowiednio, gdy pracodawca i pracownik mający dostęp do szczególnie ważnych informacji, których ujawnienie mogłoby narazić pracodawcę na szkodę, zawierają umowę o zakazie konkurencji po ustaniu stosunku pracy. W umowie określa się także okres obowiązywania zakazu konkurencji oraz wysokość odszkodowania należnego pracownikowi od pracodawcy, z zastrzeżeniem przepisów § 2 i 3. W § 2 tego artykułu wskazano, że zakaz konkurencji, o którym mowa w § 1, przestaje obowiązywać przed upływem terminu, na jaki została zawarta umowa przewidziana w tym przepisie, w razie ustania przyczyn uzasadniających taki zakaz lub niewywiązywania się pracodawcy z obowiązku wypłaty odszkodowania.

W art. 101³ kp wskazano, że umowy, o których mowa w art. 101¹ § 1 i w art. 101² § 1, wymagają pod rygorem nieważności formy pisemnej.

Poza sporem w niniejszej sprawie pozostawała okoliczność, że w dniu 20.08.2013 r. strony zawarły umowę o zakazie konkurencji wobec pracodawcy oraz zasadach zachowania tajemnicy przedsiębiorstwa. W punkcie 2 umowy o zakazie konkurencji strony ustaliły, że w okresie współpracy z pracodawcą w ramach stosunku pracy oraz w okresie dwóch lat od zakończenia współpracy w ramach stosunku pracy z pracodawcą, pracownik nie będzie podejmował działań konkurencyjnych wobec pracodawcy, które zostały w tym punkcie wyszczególnione. W punkcie 6 umowy strony ustaliły, że z tytułu przestrzegania zakazu konkurencji po ustaniu stosunku pracy, opisanego w pkt 2, pracodawca zobowiązany będzie do wypłaty odszkodowania w wysokości 25 % miesięcznego wynagrodzenia brutto, liczonego jako średnia wynagrodzeń otrzymywanych przez pracownika przez okres odpowiadający okresowi na jaki została zawarta niniejsza umowa. Odszkodowanie płatne będzie do 15 - tego dnia każdego miesiąca, poczynając od miesiąca następującego po miesiącu, w którym ustał stosunek pracy z pracodawcą. W punkcie 9 ppkt b umowy strony ustaliły, że umowa o zakazie konkurencji przestaje obowiązywać w przypadku niewywiązywania się przez pracodawcę z obowiązku zapłaty odszkodowania. W punkcie 10 umowy wskazano, że w przypadkach, o których mowa w pkt 9, strony zwolnione są ze wzajemnych świadczeń, w tym pracownik z przestrzegania zakazu konkurencji, a pracodawca od wypłaty odszkodowania.

Sąd orzekający w niniejszej sprawie w pełni podziela stanowisko wyrażone w uchwale Sądu Najwyższego z 11.04.2001 r. (III ZP 7/01). W uzasadnieniu tej uchwały Sąd Najwyższy wskazał, że „klauzula konkurencyjna (art. 101² § 1 KP) ma charakter umowy odpłatnej, terminowej i wzajemnej. Świadczenie odszkodowawcze pracodawcy stanowi ekwiwalent świadczenia pracownika polegającego na powstrzymaniu się od działalności konkurencyjnej, przy czym świadczenie pracownika ma charakter ciągły, zaś pracodawcy jednorazowy, choć może być realizowane w ratach rozłożonych w czasie ((...) § 3 KP). Do kwestii nieuregulowanych w przepisach Kodeksu pracy dotyczących tej umowy mają zastosowanie przepisy Kodeksu cywilnego o umowach wzajemnych, w szczególności art. 487-497 KC dotyczące wykonania i skutków niewykonania zobowiązań z umów wzajemnych. Z żadnego z tych przepisów nie da się wyprowadzić wniosku, że decyzja (nawet subiektywnie uzasadniona) jednej ze stron umowy o zaprzestaniu spełniania własnego świadczenia powoduje automatycznie - z mocy ustawy - ustanie obowiązku świadczenia wzajemnego przez drugą z nich. W szczególności nie ma oparcia w tych przepisach pogląd, że zwolnienie z zakazu konkurencji, będące konsekwencją ustania przyczyn uzasadniających ten zakaz lub zaprzestania przez pracodawcę wywiązywania się z obowiązku wypłaty odszkodowania, pociąga za sobą wygaśnięcie całej umowy, a w rezultacie ustanie obowiązku pracodawcy wypłacania pracownikowi odszkodowania karencyjnego. Kwestionowany pogląd opiera się na założeniu, że podstawą zobowiązania byłego pracodawcy do wypłaty odszkodowania jest przestrzeganie zakazu konkurencji przez byłego pracownika. Założenie to jest niewłaściwe, ponieważ podstawą świadczenia pracodawcy jest sama

umowa o zakazie konkurencji zawarta między stronami. Pracodawca ma obowiązek świadczyć odszkodowanie należne pracownikowi, bo się do tego zobowiązał w umowie, a zatem jednostronne zwolnienie pracownika z zakazu konkurencji nie może prowadzić do zwolnienia się przez pracodawcę z obowiązku wypłaty umówionego odszkodowania, oznaczałoby to bowiem jednostronne odstąpienie od zawartej umowy, do czego brak podstaw zarówno w przepisach Kodeksu pracy, jak i w przepisach Kodeksu cywilnego”.

W niniejszej sprawie powód wskazał, że od momentu zakończenia umowy o pracę łączącej strony przestrzega zakazu konkurencji. Strona pozwana nie podważyła tych okoliczności. Należało zatem stwierdzić, że powodowi należało się świadczenie wzajemne w postaci odszkodowania. Strona pozwana nie zakwestionowała przy tym wysokości raty tego odszkodowania obliczonej przez powoda.

W ocenie Sądu, biorąc pod uwagę przedstawioną powyżej argumentację, za nieuprawnioną należało uznać zapis w punkcie 9 ppkt b umowy o zakazie konkurencji, gdzie wskazano, że umowa o zakazie konkurencji przestaje obowiązywać w przypadku niewywiązywania się przez pracodawcę z obowiązku zapłaty odszkodowania. Ponadto zapis w porozumieniu z dnia 22.11.2016 r., dotyczącym rozwiązania umowy o pracę za porozumieniem stron, gdzie strona pozwana wyraziła zgodę, aby w trakcie obowiązywania tego porozumienia S. J. świadczył w dowolnej formie pracę zarobkową na rzecz innych podmiotów, nie stanowił zwolnienia powoda z zakazu konkurencji w stosunku do strony pozwanej. Jak wskazał powód zapis ten zabezpieczał go przed sytuacją, w której zostałby odwołany z urlopu przez stronę pozwaną w momencie znalezienia nowego zatrudnienia.

Sąd uznał za wiarygodne zeznania powoda, albowiem były one spójne, konsekwentne i znajdowały odzwierciedlenie w przedłożonych do akt sprawy dokumentów. Zdaniem Sądu, strona pozwana nie podważyła wiarygodności zeznań powoda. Strony nie kwestionowały również prawdziwości i autentyczności dokumentów przedłożonych do akt sprawy.

Z tych względów w punkcie I wyroku Sąd zasądził od strony pozwanej (...) Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w W. na rzecz powoda S. J. kwotę 5.525,40 zł wraz z ustawowymi odsetkami za opóźnienie:

- od kwoty 460,45 zł od dnia 16 maja 2017 r. do dnia zapłaty,
- od kwoty 460,45 zł od dnia 16 czerwca 2017 r. do dnia zapłaty,
- od kwoty 460,45 zł od dnia 16 lipca 2017 r. do dnia zapłaty,
- od kwoty 460,45 zł od dnia 16 sierpnia 2017 r. do dnia zapłaty,
- od kwoty 460,45 zł od dnia 16 września 2017 r. do dnia zapłaty,
- od kwoty 460,45 zł od dnia 16 października 2017 r. do dnia zapłaty,
- od kwoty 460,45 zł od dnia 16 listopada 2017 r. do dnia zapłaty,
- od kwoty 460,45 zł od dnia 16 grudnia 2017 r. do dnia zapłaty,
- od kwoty 460,45 zł od dnia 16 stycznia 2018 r. do dnia zapłaty,
- od kwoty 460,45 zł od dnia 16 lutego 2018 r. do dnia zapłaty,
- od kwoty 460,45 zł od dnia 16 marca 2018 r. do dnia zapłaty,
- od kwoty 460,45 zł od dnia 16 kwietnia 2018 r. do dnia zapłaty.

Sąd oddalił jako przedwczesne dalej idące powództwo o zasądzenie rat po 460,45 zł wraz z ustawowymi odsetkami za opóźnienie za okres od maja 2018 r. do kwietnia 2019 r. uznając, że nie można z góry założyć, że powód będzie przestrzegał zakazu konkurencji po wydaniu orzeczenia w niniejszej sprawie.

Sąd nadał wyrokowi w pkt. I rygor natychmiastowej wykonalności do kwoty 2.000 zł, na podstawie art. 477² § 1 kpc, zgodnie z którym sąd, zasądzając należność pracownika w sprawach z zakresu prawa pracy, z urzędu nada wyrokowi przy jego wydaniu rygor natychmiastowej wykonalności w części nie przekraczającej pełnego jednomiesięcznego wynagrodzenia pracownika.

Sąd na podstawie art. 113 § 1 ustawy z dnia 28.07.2005 r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych zasądził od strony pozwanej na rzecz Skarbu Państwa kwotę 277 zł tytułem opłaty od pozwu, od której powód był ustawowo zwolniony. Kwota ta stanowi po zaokrągleniu 5 % zasądzonej należności.

Sąd nie obciążył powoda kosztami zastępstwa procesowego strony pozwanej w części oddalającej powództwo uznając, że co do zasady roszczenie było uzasadnione, a jedynie przedwcześnie powód wystąpił o zasądzenie całej kwoty odszkodowania.